استقلال خپلواکی
www.esteqlaal.net

ملالی موسی نظام ۰۷ نوامبر، ۲۰۲۶

جناب میر عبدالواحد سادات و سواد آموزی مکاتب

تا فرد سخن نگفته باشد عیب و هنرش نهفته باشد

یکی از درد های اقامت دور از وطن و وسعت ساحات پراگنده در ممالک مختلفه ایکه آوارگان و مهاجرین افغان اجباراً حیات بسر میبرند، همانا عدم شناخت و سوابق این کتله های بشری است. بیشترین صدمه ایکه ازین رهگذر عاید حال ما قلم بدستان مطبوعات افغانی میگردد اینست که این معضله سبب میگردد که دوست را از دشمن تشخیص ندهیم.

در عرصهٔ نزدیک به نیم قرن که افغانستان عزیز در اثر خیانت و کجرویی یک گروه غیر ملی وابسته به شوروی سفاک نه تنها آزادی و عدم انسلاک خود را از دست داد، بلکه جنایات و مظالم گوناگونی که منجر به اشغال مادر وطن، شهادت و کشتار ملیون ها هموطنان خرد و بزرگ و آوارگی سرسام آوری گردید، تا ایندم ادامه دارد.

وابستگان به دو جریان متوازی بهم که عبارت از ائتلاف احزاب خلق و پرچم تحت اسم پوشالی واحد «حزب دیموکراتیک خلق» باشد در حقیقت عامل و مسئول همه جنایات بشری و مظالمی اند که تا این دم بر مردم مظلوم سرزمین ما عاید میگردد.

بعد از شکست خفت آور اتحاد شوروی و پراگندگی اعضای وطنی وابسته و سرسپردهٔ آن ابر قدرت سفاک، به کمک مقتدرین جریان بعدی، یعنی حکمروایی «مسعود – ربانی»، تعداد زیادی از زیر دار گریختگان آن حزب مفلوک و ناکام، البته به هدایت روسیه و وسیله سازی «احمد شاه مسعود» با دسترسی به هزاران پاسپورت راهی غرب گردیدند.

طوریکه به همگان معلوم است این فراریان گمراه به عوض پناه گزینی به ممالک حامی مثلاً اتحاد شوروی، به سرزمین هایی در غرب که مورد انتقاد شان بود، با مذلت پناه گرفتند!!

در آغاز قرن و فعالیت انترنتی در فضای مجازی، گروه های هموطنان پراگندۀ ما، تشکیلاتی را برای وابستگی ها و مجامع افغانی در گوشه و کنار بوجود آوردند که یکی هم همین «انجمن حقوقدانان افغان در اروپا» بود که در ابتداء اسم نهایت جذاب و قابل احترامی «؟!» تلقی میشد؛ همان بود که نظر هیأت مدیرۀ وبسایت «افغان جرمن آنلاین» را که تحت ادارۀ مرحوم « ولی احمد نوری» قرار داشت برای همکاری جلب نمود؛ ولی بزودی معلوم گردید که پایه و اساس فعالیت این تشکیل را با عنوان فریبندۀ آن، گروهی از همان زیر دار گریختگان حزب متلاشی گشتۀ پرچم گذاشته اند تا با پاشیدن مشتی خاک بر چشم هموطنان، ذهنیت سادۀ آنانرا منحرف گردانند. همان بود که «آقای نوری» و هیأت تحریر قلم رد بر همکاری آن دفتر و دیوان گذاشتند.

در رأس این مؤسسه که جز یگان اعلامیۀ میان خالی فعالیت حقوقی ارزنده ای به نفع هموطنان آواره در اروپا از آن متصور نگردیده است، آقای «میر عبد الواحد سادات» قرار دارد که متأسفانه هر صفحه ای که تحریر میدارد، کجروی ها و اشتباهات گوناگون املایی و انشایی و استعمال اصطلاحات ایرانی و نقض اصول و قواعد دری اصیل افغانستان در آن به چشم میرسد. وقتی انتخاب چنان عنوان برازنده یی را برای فعالیت اجتماعی در بیرون کشور بخود حق و اجازه میدهیم، باید اقلاً قلم ما برای مطالعۀ هموطنان دنیای مجازی از غنای یک دری سچه و روان و عام فهم برخور دار باشد، تا خدمتی برای آموزش و فرهنگ ملی افغانی صورت گیرد.

در حقیقت بار ها مطالبی را که آقای سادات با اغلاط فراوان برای نشر در مطبوعات انترنتی ارسال داشته است، مورد انتقاد قرار گرفته است، ولی کو گوش شنوا، اقلاً میشود قلم فرسایی ها برای اصلاح یا ادت به شخص دیگری حواله گردد. بهر حال، اینک میرویم به سراغ مضمونی از نامبرده که در صفحۀ «افغان جرمن» بتاریخ پنجم نوامبر منتشر شده است که از نگاه تولید انحرافات ذهنی دقیقاً نباید قبل از اصلاحات وسیع در آن وبسایت منتشر میگردید:

عنوان و تاریخ نشر: «گرامیداشت از خادمان صادق و سابقه دار افغانستان». آنچه در قوسین به رنگ سیاه قرار میگیرد، اصلاح به شمار میرود:

۱۲۸۸ خورشیدی (هجری شمسی) -- لیسهحبیبیه (لیسۀ حبیبیه) – سمتهایمختلفی (سمت های مختلفی) – بهویژه – به ویژه (به خصوص یا خصوصاً) – سوادآموزیبرای (سواد آموزی برای) – تعیینکنندهای (تعیین کننده ای) – شکلگیری (شکل گیری) – استادمایل (استاد مایل) –

بهرهگیری (بهره گیری) -- تجربهای (تجربه های) – برایکودکان (برای کودکان) – پاههای (پایه های) – ارزندهاش (ارزنده اش) – نشانرشتین (نشان رشتین) – تقدیرنامههای (تقدیر نامه های) – کهآموزش (که آموزش) – ناهنجار ،سلطه دشمنان معارف و معرفت ، که (ناهنجار، سلطهٔ دشمنان معارف و معرفت که) – ارزشهایدانش (ارزش های دانش) – بخوانش میگیریم (می خوانیم یا تحریر میداریم).

در حیرتیم که با اینهمه خطای آشکارا در لسان ارزشمند دری، چگونه جناب «میر عبدالواحد سادات» موضوع سواد آموزی را برای تحریر در مطبوعات جهانی انتخاب نموده است؟!

با اغلاط سرسام آوری که جناب رئیس صاحب «انجمن حقوق دانان افغان در اروپا» صرف در یک صفحه تحریر نموده است، اگر محترمان مسئول سایت «افغان جرمن» به دلیل ارزشمندی و مراعات به اصل درست نویسی لسان زیبای دری افغانستان، به چنین یک وجیبهٔ مهمی توجه مبزول نمی دارند، نمیشود که هموطنان و خوانندگان ما از مسامحه و اغماز در چنین یک موضوع مهم تربیوی و آموزشی بی اعتنا قرار گیرند، چونکه چنین ادبیات ناقصی، غیر مستقیم ذهنیت خواننده را به راه اشتباهی منحرف میگرداند:

اگر بینی که نابینا و چاه است وگر خاموش بنشینی گناه است

نوت: فراموش نمی نماییم که علی الرغم همه مصائب، جنایات و خیانت های آشکارایی که اعضای حزب سفاک «دیموکراتیک خلق» با تکیه به اتحاد شوروی متجاوز تا حد اشغال خونین افغانستان عزیز، بر سرزمین ومردم مظلوم ما وارد نمودند، هنوز که هنوز است علنی و بیباک از همدیگر قدر دانی و توصیف مینمایند. از صد ها مثالی، فقط به بزرگداشت «نجیب ملقب به قصاب کابل» ذریعهٔ «اعظم سیستانی» و «قیوم میرزاده» و ستایش و توصیف نا بجای «میر عبدالواحد سادات» از زن منحرفی بنام «اناهیتای راتبزاد» که در حقیقت ارزش و شرافت زن پاک و معصوم افغان در اثر کار روایی های غیر اخلاقی وی زیر سوال رفت.

پایان

salamwatanam@gmail.com